

3) Pri preučitvi petega vprašanja se ni pokazalo nič, kar bi vplivalo na veljavnost točke 4 priloge k Uredbi Komisije (ES) št. 400/2006 z dne 8. marca 2006 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu.

(¹) UL C 269, 10.11.2007.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 11. decembra 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vestre Landsret – Danska) – Danfoss A/S, AstraZeneca A/S proti Skatteministeriet

(Zadeva C-371/07) (¹)

(Šesta direktiva o DDV — Člen 6(2) — Storitve, ki jih davčni zavezanec opravi za druge namene kot za namene svoje dejavnosti — Pravica do odbitka DDV — Člen 17(6), drugi pododstavek — Upravičenje držav članic, da ohranijo izključitve pravice do odbitka, določene v svojih nacionalnih zakonodajah, ko je začela veljati Šesta direktiva)

(2009/C 32/11)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Vestre Landsret

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Danfoss A/S, AstraZeneca A/S

Tožena stranka: Skatteministeriet

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Vestre Landsret – Razlaga členov 6(2) in 17(6), drugi pododstavek Direktive št. 77/388/EGS: Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) – Pravica do odbitka davka, ki se nanaša na brezplačno dobavo obrokov v menzi podjetja poslovnim partnerjem in zaposlenim v tem podjetju – Upravičenje držav članic, da ohranijo svojo zakonodajo glede izključitve pravice do odbitka ob začetku veljavnosti direktive

Izrek

1) Člen 17(6), drugi pododstavek, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o

prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica po začetku veljavnosti te direktive uporabi izključitev pravice do odbitka vstopnega DDV za izdatke, povezane z obroki, ki jih menze podjetij brezplačno dobavijo poslovnim partnerjem in zaposlenim v okviru poslovnih sestankov, medtem ko ob začetku veljavnosti te direktive ta izključitev dejansko ni veljala za navedene izdatke, zaradi upravne prakse, ki je storitve, ki jih zagotavljajo te menze, obdavčila glede na višino lastne cene, izračunane na podlagi proizvodnih stroškov – to je cene surovin in stroškov plač, ki se nanašajo na pripravo in na prodajo te hrane in pijače ter tudi na upravljanje menz – v zameno za pravico do popolnega odbitka vstopnega davka na dodano vrednost.

2) Člen 6(2) Šeste direktive je treba razlagati tako, da se ne nanaša na brezplačno dobavo obrokov poslovnim partnerjem v menzah podjetij na sestankih, ki potekajo v prostorih teh podjetij, če iz objektivnih podatkov izhaja – kar mora ugotoviti predložitveno sodišče – da so bili ti obroki dobavljeni s strogo poslovnim namenom. Navedena določba tudi načeloma predvideva brezplačno dobavo obrokov zaposlenim s strani podjetja v njegovih prostorih, razen če – kar mora ugotoviti predložitveno sodišče – zahteve podjetja, kot je zagotovitev nepretrganosti in dobrega poteka delovnih sestankov, ne terjajo, da delodajalec zagotovi dobavo obrokov.

(¹) UL C 247, 20.10.2007.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 11. decembra 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Ancona – Italija) – M.I.V.E.R. Srl, Daniele Antonelli proti Provincia di Macerata

(Zadeva C-387/07) (¹)

(Odpadki — Pojem,časno skladiščenje — Direktiva 75/442/EGS — Odločba 2000/532/ES — Možnost mešanja odpadkov, ki ustrezajo različnim šifram — Pojem, embalaže iz mešanih materialov)

(2009/C 32/12)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Ancona